

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului

învinuirea lui

Mihail Pîrvu

(art. 326 alin. (1) Cod penal)

(Dosarul nr. Ira-174/2026

Nr. PIGD 1-20113628-01-Ira-19032026)

Recurs inadmisibil; Aprecierea probelor de către instanța de apel nu este irațională; Elementele infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod penal sunt întrunite; Criteriile privind provocarea la comiterea infracțiunii nu sunt îndeplinite, iar înregistrările efectuate anterior pornirii urmăririi penale de către o persoană privată sunt admisibile; Intervenirea termenului de prescripție după sesizarea instanței nu atrage încetarea procesului penal; Consecințele expirării termenului de tragere la răspundere penală din motive imputabile judecătorului.

14 mai 2026

Au examinat anterior cauza judecătorești:

Instanța de fond: Vasilisa Muntean

Curtea de apel: Alexandru Spoială, Igor Chiroșca, Mihail Proca

Textul corespunde originalului

Judecând în lipsa părților recursul în cauza penală privind învinuirea lui Mihail Pîrvu,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Vladislav Gribincea, *Președinte*,

Leonid Chirtoacă,

Alexandru Negru, *judecători*,

constată următoarele:

PARTEA INTRODUCIVĂ

1. Mihail Pîrvu s-a născut în anul 1994 în mun. Chișinău. El a fost învinuit de comiterea infracțiunii de trafic de influență (art. 326 alin. (1) Cod penal).

2. Mihail Pîrvu a fost apărât în recurs de avocatul Vasile Tașco.

3. Cauza a fost examinată în procedură generală. Prin sentință, Mihail Pîrvu a fost achitat, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

4. Procurorul Olesea Rusu a depus apel. Curtea de Apel a admis apelul, l-a recunoscut vinovat pe Mihail Pîrvu de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod penal și l-a liberat de pedeapsă ca urmare a intervenirii termenului de prescripție.

5. Urmărirea penală s-a desfășurat în perioada 18 decembrie 2018 - 08 septembrie 2020. Prima instanță a examinat cauza în perioada 16 septembrie 2020 - 12 martie 2025; instanța de apel în perioada 11 aprilie 2025 - 11 februarie 2026. Dosarul a ajuns la Curtea Supremă de Justiție la 19 martie 2026. Din procesele-verbale ale ședințelor de judecată din prima instanță rezultă că examinarea cauzei a fost prelungită prin numeroase amânări succesive. Ședințele nu au avut loc în contextul restricțiilor Covid-19, al dispozițiilor Comisiei pentru Situații Excepționale adoptate după declanșarea războiului din Ucraina, al concediilor medicale ale judecătorului, al concediului pentru îngrijirea copilului, alertelor cu bombă, suprapunerii cu alte dosare, participării judecătorului la seminar, precum și din cauza lipsei grefierului sau a neprezentării apărătorului. Examinarea cauzei a fost prelungită prin administrarea suplimentară a probelor solicitate de apărare, inclusiv verificarea eventualei colaborări a lui Valentin Sula cu CNA și Procuratura Anticorupție. Ulterior, după dezbateri și ultimul cuvânt, instanța a constatat că anumite înregistrări audio de pe CD-ul anexat la dosar nu au fost cercetate nemijlocit în ședință. Din acest motiv, la 13 iunie 2024, instanța a dispus reluarea cercetării judecătorești și a continuat examinarea suplimentară a probelor audio în ședințele din 27 și 30 ianuarie 2025, precum și la 06 februarie 2025 (f.d. 123-249, vol. II; f.d. 1-29, vol. III).

ÎN FAPT

a. Învinuirea adusă

6. Mihail Pîrvu, ofițer de urmărire penală al IP Botanica, este învinuit că, în perioada 30 noiembrie – 04 decembrie 2018, în mun. Chișinău, a pretins și a acceptat promisiunea sumei de 7.000 de lei de la Valentin Sula, susținând că are influență asupra unor persoane cu funcție de demnitate publică. Potrivit acușării, acesta a invocat posibilitatea determinării procurorilor din cadrul Procuraturii mun. Chișinău, Oficiul Botanica, să nu depună în instanța de judecată demers privind aplicarea arestului preventiv pe un termen de 30 de zile și să solicite aplicarea arestului la domiciliu în privința lui Dumitru Cepraga, cercetat în baza art. 171 alin. (2) lit. c) Cod penal. În acest sens, la 30 noiembrie 2018, el a sugerat existența unei astfel de influențe, iar la 03 decembrie 2018 a afirmat că, urmare a intervenției sale, a fost solicitat arestul la domiciliu. La 04 decembrie 2018, el a acceptat promisiunea sumei de 7.000 de lei pentru sine și pentru procuror, în scopul facilitării intereselor lui Cepraga Dumitru. Fapta a fost încadrată în baza art. 326 alin. (1) Cod penal.

b. Acțiuni procedurale și probele acușării

7. Urmărirea penală a fost inițiată la 18 decembrie 2018 de către Procuratura Anticorupție în temeiul art. 326 alin. (2) lit. d) Cod penal, ca urmare a denunțului depus la 15 decembrie 2018 de către Valentin Sula. La momentul sesizării, Valentin Sula și-a exprimat acordul pentru transmiterea mijloacelor bănești sub control și pentru interceptarea comunicărilor (f.d. 1, 23, 50, vol. I). Tot la 15 decembrie 2018 au fost examinate telefoanele mobile de model „iPhone” și „Samsung” prezentate benevol de Valentin Sula, fiind identificate și extrase înregistrări audio ale convorbirilor purtate de Sula cu Pîrvu în perioada 30 noiembrie – 04 decembrie 2018, care au fost copiate pe un CD-R. Examinarea a fost efectuată de ofițerul de urmărire penală, cu participarea specialistului, prin extragerea datelor cu ajutorul mijloacelor tehnice, actul fiind semnat de participanți fără obiecții. Prin ordonanța din 05 martie 2019, suportul electronic de tip CD-R a fost recunoscut în calitate de corp delict și anexat la materialele cauzei penale (f.d. 54–78, vol. I). Înregistrările pot fi rezumate după cum urmează:

- a. Convorbirile din 30 noiembrie 2018 ora 12:24:39, Sula se adresează cu „domnul Mihai?”, iar Pîrvu îi indică locul întâlnirii: „chemați un taxi, spune-i Cuza-Vodă 9/3, Inspectoratul de Poliție Botanica”, precizând: „mă sunați și eu vin deodată acolo în față”. Ulterior, în cadrul discuției purtate în incinta IP Botanica, Sula întreabă: „spuneți vă rog ce s-a întâmplat”, iar Pîrvu indică că persoana vătămată „a spus că au violat-o”. Pîrvu menționează: „am pus expertiza, vedem expertiza ce zice”, Sula îl întreabă: „...cu ce îl pot ajuta eu?”. Pîrvu indică: „de vorbit cu procurorul să nu se ducă la arest... la 30 de zile să nu se ducă”, „...o să vedem ce procuror o să chice și o să vorbim cu dânsul”. Totodată, precizează: „mă duc la procuratură să vizez dosarul... și o să vă spun”, iar la întrebarea lui Sula privind necesitatea avocatului indică: „nu are ce face avocatul”, ... „mai bine banii îi grămădești și îi pui lui

procuror pe masă, decât să-i arunci la avocat”, „am să vorbesc cu procurorul și am să vă spun ce a zis el”. La ora 17:33:07, Pîrvu menționează: „am fost la procuratură și mi-a vizat procurorul și am vorbit cu dânsul”, precizând necesitatea unei întâlniri directe, arătând că „mai bine nu prin telefon”, stabilind că „măine dimineată veniți”, respectiv „pe la vreo 10–11”, și solicitând aducerea telefonului: „numai dacă veniți luați și telefonul lui cu dvs.”, precum și „noi trebuie să ridicăm telefonul, să ridicăm convorbirea aceea”. La ora 18:56:30, Sula indică imposibilitatea prezentării, iar Pîrvu acceptă reprogramarea, stabilind că „luni ne vedem”.

- b. Convorbirile din 03 decembrie 2018 ora 10:51:25, Sula comunică: „eu am ajuns la Gară... îmi iau un taxi și vin până acolo, unde vă găsesc?”, iar Pîrvu răspunde: „tot acolo Cuza Vodă 9/3... îmi dați un telefon și eu am să vă întâlnesc”. La ora 11:19:48, Sula indică: „eu sunt aici la intersecție”, iar Pîrvu răspunde: „da, iaca eu acuș ies”. În continuare, Pîrvu indică: „a fost la judecată, am vorbit cu procurorul... până o să vie judecătorul, să-l închidem să nu influențeze martorii și partea vătămată, judecătorul a zis să-l ținem închis și când o să fie expertiza o să-i dăm drumul, dacă e vinovat să-l închidem, am vorbit cu procurorul, am vorbit cu judecătorul, am zis că din partea noastră un șașlic, una alta și el azi dimineată i-a dat un arest la domiciliu”, continuând: „măine o să facem o confruntare cu dâșii și cu aceea pe care el a violat-o, tipa, să vedem să-l punem față în față să vedem ce spun ei, că fata în fața aceea o să se răstălmăcească și nu o să poată vorbi așa, măine la ora 9 trebuie să vie”. La întrebările lui Sula „dar cu procurorul ai vorbit?” și „și tot o să fie bine?”, Pîrvu răspunde: „am vorbit și cu procurorul, procurorul a zis dacă expertiza arată că nu a frecat-o pe dânsa... apoi Dumnezeu cu dânsul, dacă expertiza arată că da ... nu ai ce face”. La întrebarea lui Sula „ce trebuie de făcut, dacă e în arest la domiciliu tot nu-i hotărâtă întrebarea?”, Pîrvu indică: „trebuie să-i fie bine, șade acasă, nu șade la pușcărie”. În continuare, Pîrvu întreabă: „telefonul lui unde-i”, iar Sula răspunde: „i-am dat borsetca... i-am dat telefonul lui femeisa... cu borsetca, cu țepca, cu leii”, Pîrvu indicând: „telefonul, el acolo a făcut video și noi am vrut să-l dăm să șteargă de tot... de asta și am zis că trebuiește telefonul”. La întrebarea lui Sula „ce trebuie să facem noi?”, Pîrvu răspunde: „așteptăm expertiza când o să vie, o săptămână durează, eu deamu am să sun dacă o să fie tot normal, o să trebuiască mohorici acolo la judecător și procuror”. La solicitarea lui Sula „o să-mi spuneți ce trebuie?”, Pîrvu indică: „mai întreabă-l și matale, ai precis, ai nu ai făcut, procurorul îi băiat de treabă, s-a implicat”. În final, Sula solicită: „o să-mi dați un bip și o să-mi spuneți ce trebuie”, iar Pîrvu confirmă: „eu vă sun”. Într-o altă convorbire, la solicitarea lui Pîrvu, Sula indică dificultatea de a obține telefonul, menționând că nu a reușit să-l ia. Pîrvu insistă asupra importanței acestuia, arătând că „depinde mult de asta... tare mult depinde de telefonul ista” și precizând că „la poliție trebuie telefonul cela”. Sula arată că a încercat să-l obțină, însă nu a reușit, explicând

că persoana nu este de găsit, iar Pîrvu reiterează: „trebu cumva telefonul cela... altfel...”. În continuare, Sula solicită indicații: „trebuie să-mi spuneți... de-o vorbă... ori nu trebuie să ni-l dați sau să-l țineți în safeu”, iar Pîrvu răspunde: „noi spus procurorul... ia cu telefonul cela”, confirmând necesitatea obținerii acestuia.

- c. Convorbirile din 04 decembrie 2018 ora 13:04:29, Pîrvu îl sună pe Sula și întreabă: „cum rezultatul, v-o plăcut?”, iar Sula răspunde: „apoi încă nu a venit acasă”. Pîrvu indică: „am ajuns la concluzia că ea a zis că el nu a violat-o”, precizând: „nu a făcut el nimic, n-o violat-o” și că „numai că trebuia de vorbit cu dânsa”, arătând că „am scos-o în capăt”. Sula întreabă: „tot îi bine da?”, iar Pîrvu răspunde: „da, tot îi bine”. Sula adaugă: „a veni și noi ce a trebui o să facem să fie bine”, iar Pîrvu menționează: „ei deamu știi cum, tot rămâne la discreția dumneavoastră”. La ora 18:21:49, Sula indică: „mai în scurt eu am văzut că tot îi bine”, iar Pîrvu răspunde: „cum am putut”, Sula menționând: „eu îți mulțumesc... ai făcut ceva omenesc, sufletesc”. La întrebarea „ce-i de făcut mai departe?”, Pîrvu indică: „eu am spus tot la discreția dumneavoastră”, iar la insistența lui Sula „spune așa pe mujițchi ce trebuie”, acesta răspunde: „matale ești trecut prin viață, de acum știi plus-minus”, Sula reiterând: „spune omeneste”. Pîrvu răspunde: „poate dumneavoastră aveți o idee, așa plus-minus, ca eu să mă orientez... eu cred că știți cum o să fie mai bine, așa cum aveți să cheltuiți pe avocatul cela nou, dacă comandați avocatul”. La întrebarea lui Sula „da un avocat cât costă?”, Pîrvu răspunde: „spuneți dumneavoastră atunci cât cerea el”, Sula indicând: „5-7 mii de lei”, adăugând: „cam cât spune mie normal...”, iar Pîrvu precizează: „cam cu avocatul așa”, Sula întreabă: „vreo 7 mii de lei o să ajungă?”, iar Pîrvu răspunde: „da, eu cred că este foarte suficient”. Totodată, Sula întreabă: „când se primesc zece zile?” în contextul că se afla la spital, iar Pîrvu indică: „undeva pe săptămâna viitoare, vineri”, confirmând că „se împlinesc acele zece zile”. În final, Pîrvu menționează: „eu am să transmit, am să spun care este situația”, iar Sula încheie: „eu am înțeles... hai seara bună”.
- d. Convorbirea din 13 decembrie 2018, în cadrul căreia Sula indică: „eu încă sunt la spital... ”, iar Pîrvu răspunde: „am înțeles, eu așa și... adică i-am zis”. Sula menționează: „eu cum am să mă eliberez, nu am uitat”, iar Pîrvu indică: „dumneavoastră când vreți să veniți”. Sula precizează: „eu nu știu când”, iar Pîrvu răspunde: „mă apelați pe internet și om discuta”.

8. La 19 decembrie 2018, Mihai Pîrvu a fost recunoscut în calitate de bănuít (f.d. 64, vol. II). Prin încheierea din 20 decembrie 2018, a fost autorizată amânarea aducerii la cunoștință a statutului de bănuít, măsură prelungită până în februarie 2019 (f.d. 66-81, vol. II). La 18 martie 2019, Mihail Pîrvu a fost audiat în calitate de bănuít și pus sub învinuire în baza art. 326 alin. (1) Cod penal (f.d. 83, 86, vol. II).

9. La 19 decembrie 2018, au fost autorizate percheziția corporală și la locul de muncă al lui Mihail Pîrvu, precum și acțiuni procesuale privind cei 7.000 de lei, destinate transmiterii sub control. Interceptarea și înregistrarea comunicărilor purtate de acesta de pe numărul 078***117 au fost autorizate prin ordonanțele procurorului și încheierile judecătorului de instrucție din 19 decembrie 2018, 16 ianuarie și 11 februarie 2019, iar rezultatele au fost consemnate în procesul-verbal din 19 ianuarie 2019, cu stenograme și suport optic anexate, fiind declarate pertinente prin încheierea judecătorului de instrucție din 21 martie 2019. La 10 aprilie 2019, s-a constatat că transmiterea mijloacelor bănești nu a avut loc, întrucât Mihail Pîrvu a evitat întâlnirile cu declarantul Valentin Sula, fiind dispusă restituirea sumei de 7.000 lei (f.d. 30–49, 174–215, vol. I). În ședința de judecată din 28 iulie 2021 au fost examinate suporturile optice anexate la dosar și au fost audiate înregistrările audio. Procurorul a indicat că nu există divergențe între înregistrări și stenograme, iar apărarea a menționat că nu invocă divergențe, dar că discuțiile nu sunt relevante pentru cauză (f.d.244-245, vol.II).

10. Prin procesul-verbal din 16 martie 2019 au fost examinate actele cauzei penale nr. 2018421635, din care rezultă că urmărirea penală în privința lui Dumitru Cepraga, pentru infracțiunea prevăzută de art. 171 alin. (2) lit. c) Cod penal, a fost gestionată de către Mihail Pîrvu. Actele examinate includ ordonanța de pornire a urmăririi penale din 30 noiembrie 2018, procesele-verbale de audiere ale părții vătămate, procesele verbale de confruntare, actele de recunoaștere în calitate de bănuț și învinuit, demersul privind aplicarea măsurii preventive și încheierea judecătorului de instrucție din 03 decembrie 2018 privind arestul la domiciliu, precum și ordonanța din 14 ianuarie 2019 de scoatere de sub urmărire penală și clasare a cauzei (f.d. 81–139, vol. I).

11. Potrivit procesului-verbal din 17 aprilie 2019, au fost ridicate de la SA „Orange” datele privind apelurile și SMS-urile aferente numerelor 078...117 (Mihail Pîrvu) și 069...325 (Dumitru Cepraga). Potrivit raportului de analiză operațională din 02 mai 2019, în perioada 30 noiembrie – 19 decembrie 2018, între Mihail Pîrvu și Valentin Sula au existat 20 apeluri (1807 secunde), concentrate în zilele de 30 noiembrie, 03, 04 și 13 decembrie 2018, fiind constatate conexiuni și între Sula Valentin și Dumitru Cepraga (f.d. 224–225, 228–233, vol. I).

12. Prin ordonanța din 13 ianuarie 2020 a Procurorului General Alexandr Stoianoglo, cauza penală a fost retrasă din gestiunea Procuraturii Anticorupție și transmisă Procuraturii mun. Chișinău pentru continuarea urmăririi penale (f.d. 11–12, vol. I).

13. Martorul Valentin Sula a declarat că îl cunoaște pe Dumitru Cepraga, vecinul său, și că păstra la el, în safeu, suma de 10.000 de lei ce îi aparținea lui Cepraga. La 30 noiembrie 2018, ora 08:15, el a fost telefonat de Dumitru Cepraga, care i-a comunicat că a fost reținut pentru un caz de viol și i-a spus că nu este vinovat, solicitându-i: „ia acelea care-s la tine” și „vină la Chișinău, ia un

avocat și fă dvijenii”. Peste aproximativ 5–10 minute, a fost telefonat din nou de pe numărul 078...117, fiind informat că este telefonul ofițerului de urmărire penală „Mihai” și că „ai să coordonezi totul cu ofițerul”. Ajuns la inspectorat, el a fost condus în biroul ofițerului de urmărire penală Mihail Pîrvu, unde se mai afla un alt ofițer. El nu știa în ce se implică și a înregistrat discuțiile purtate. Pîrvu i-a comunicat că Cepraga este bănuț de comiterea unui viol, a scos din sertar suma de 2.300 de lei și i-a transmis portmoneul, lanțul din aur cu cruce, telefonul mobil și alte obiecte ale lui Cepraga, fără a întocmi recipisă. El a întreat cum să le ia fără recipisă, deoarece sunt corpuri delict, însă Pîrvu i-a făcut semn să iasă afară. La ieșirea din sediu, martorul a declarat că „s-a temut să-i propună bani” și l-a întreat pe Pîrvu dacă poate să-l ajute pe Cepraga sau dacă să-i ia avocat, la care acesta i-a răspuns: „Pentru ce să dai 5–6.000 de lei la avocat, dacă îi dăm la procuror?”. Sula l-a întreat dacă procurorul este de nădejde, iar Pîrvu i-a spus să stea fără grijă. Ulterior, Pîrvu l-a telefonat și i-a spus că a fost la procuratură și i-a cerut să aducă telefonul lui Cepraga, deoarece „acolo erau careva înregistrări” și că „procurorul a solicitat telefonul”. La întâlnirea din 03 decembrie 2018, Pîrvu i-a comunicat că a vorbit cu procurorul și judecătorul și că lui Cepraga i s-a aplicat arest la domiciliu, urmând alte proceduri, inclusiv confruntarea. Totodată, i-a spus că „trebuie de pus un mohorîci” și că „ca să nu cheltuiască bani, dar de îngrămădit și să-i pună grămadă lui procuror pe masă, dacă expertiza va fi bună”, iar „bani mai bine să-i dea procurorului de caz”, iar nemijlocit el, în caz de necesitate, „se va mulțumi cu un frigărui”. La 04 decembrie 2018, Pîrvu l-a telefonat și l-a întreat „cum ți-a plăcut”, comunicând că lui Dima i-au dat drumul, că „rămâne la discreția Dvs... mai sunt proceduri”, iar ulterior „rămâne la discreția mea... vedeți singuri cum procedați”. Tot atunci, Pîrvu l-a întreat „cât costă un avocat”, iar Sula a răspuns „5–7 mii lei”, la care Pîrvu a indicat că „7 mii lei este suficient”. Pîrvu îl suna și îi spunea că „procurorul întreată: ce facem?” și că „trebuie de dus banii”. În ziua în care Sula trebuia să transmită banii, s-a adresat la Procuratura Anticorupție, unde a prezentat înregistrările audio și a predat telefonul său, acestea fiind înscrise pe disc în prezența sa. Ulterior, Pîrvu l-a telefonat și i-a cerut să declare că a fost provocat, însă martorul nu a acceptat. Acesta a refuzat să transmită bani după eliberarea lui Cepraga și nu a retras plângerea depusă la CNA (f.d. 234–245, 249–250, vol. I; f.d. 30–32, 133, vol. III).

14. Prin încheierea protocolară din 06 martie 2023, la cererea apărării, instanța a dispus solicitarea informațiilor de la Procuratura Anticorupție și Centrul Național Anticorupție dacă Valentin Sula figurează în calitate de denunțator în perioada 2017–2023 (f.d. 6–9, vol. III). În executarea acestei încheieri, potrivit răspunsului Procuratura Anticorupție nr. 15070 din 06 decembrie 2023, este înregistrată o singură plângere depusă de Valentin Sula la 15 februarie 2017, iar prin ordonanța din 16 martie 2017 s-a refuzat pornirea urmăririi penale. Ulterior, conform răspunsului Centrul Național Anticorupție nr.

03/07-19960 din 13 decembrie 2023, persoana vizată nu figurează în calitate de denunțator în cauze penale în perioada indicată (f.d. 201–202, vol. II).

15. Martorul Dumitru Cepraga a declarat, la urmărirea penală, că, la 30 noiembrie 2018, a fost reținut de poliția sectorului Botanica, fiind bănuیت de comiterea unui viol, și că, în aceste împrejurări, l-a telefonat pe Sula Valentin de pe telefonul ofițerului Mihail Pîrvu și i-a solicitat „să facă dvijenii” și să vină să-l ajute, inclusiv să ia bunurile ridicate (telefonul, lănțișorul și banii). El nu a dat bani și Pîrvu nu i-a solicitat bani. După eliberare, Sula Valentin i-a propus să meargă la IP Botanica, unde acesta a coborât și a plecat singur, precum și că i-ar fi spus să declare la CNA că a dat bani. În ședința de judecată, Cepraga a confirmat împrejurările reținerii, apelul către Valentin Sula și transmiterea bunurilor, indicând că a apelat la acesta deoarece este cumătru și are cunoscuți, inclusiv la CNA. El nu a transmis bani și că Mihail Pîrvu nu i-a solicitat bani, precum și că nu cunoaște ce acțiuni a întreprins Valentin Sula. Cepraga nu a susținut declarațiile date la urmărirea penală, în partea privind deplasarea la IP Botanica și afirmația că Sula Valentin i-ar fi spus să declare la CNA că a dat bani, or acestea nu corespund realității. El nu a citit declarațiile din faza de urmărire penală și nici nu i-au fost date citire și unele semnături nu îi aparțin, dar scrisul olograf este al lui (f.d. 13-15, vol II, f.d. 40-41, 132, vol. III).

16. Martorul Victor Socol a declarat că el, în calitate de procuror, a avut în conducere cauza penală privind presupusul viol, în care ofițer de urmărire penală era Mihail Pîrvu. Persoanele au fost reținute și puse sub învinuire, iar el a înaintat demers privind arestul preventiv, instanța dispunând arest la domiciliu. Ulterior, partea vătămată și-a schimbat declarațiile, iar, în coroborare cu expertiza medico-legală, el a dispus clasarea cauzei pentru lipsa faptei de viol. El a declarat că Pîrvu Mihail nu are atribuții la aplicarea măsurii preventive, nu a purtat discuții privind influențarea soluțiilor și nu cunoaște despre intervenții sau transmiterea unor sume de bani (f.d. 16–18, vol. II; f.d. 35–36, vol. III).

c. Poziția apărării

17. Mihail Pîrvu, audiat la 18 martie 2019 în calitate de bănuیت, a declarat că bănuiala îi este clară și a recunoscut parțial faptele. El a indicat că, după pornirea cauzei penale pentru viol și reținerea lui Dumitru Cepraga, i-a permis lui Cepraga să telefoneze lui Valentin Sula, inclusiv de pe telefonul său, după descărcarea telefonului bănuیتului. După prezentarea lui Sula la inspectorat, i-a explicat situația procesuală și i-a comunicat că totul depinde de rezultatele expertizei. La întrebarea lui Sula cum poate evita arestul, el i-a spus că trebuie discutat cu procurorul și i-a sugerat să se adreseze acestuia după desemnare. La întrebarea lui Sula privind suma necesară pentru un avocat ca să se clarifice cu bine, Pîrvu i-a spus că nu este cazul să se dea bani avocatului și că „mai bine această sumă de bani de pus pe masă procurorului”. După discuția cu procurorul, Pîrvu urma să fie contactat telefonic. Sula a întrebat dacă 6.000–7.000 de lei sunt suficienți și că a răspuns că „rămâne la discreția lor”, ulterior s-a convenit asupra sumei de

7.000 de lei. Sula l-a contactat pentru transmiterea banilor, însă el a refuzat întâlnirea. El inițial nu a cerut bani, dar a indicat că procurorul ar trebui „mulțumit” cu un frigărui sau cafea și ulterior a acceptat ideea sumei de 7.000 de lei, deși nu a discutat în realitate cu procurorul. În aceeași zi, fiind audiat în calitate de învinuit, el a recunoscut integral vinovăția, menținând declarațiile anterioare (f.d. 87–88, vol. II).

18. La 07 septembrie 2020, fiind audiat suplimentar în calitate de învinuit, el a declarat că nu recunoaște vinovăția. El a declarat că a participat la investigarea cauzei de viol, că a întocmit actele de reținere și că i-a permis lui Cepraga să-l contacteze pe Sula. Sula s-a prezentat la inspectorat, a manifestat un comportament insistent și a făcut referiri la ajutor și la bani, inclusiv că „în semn de mulțumire” ar putea oferi aproximativ 7.000 de lei. El i-a comunicat lui Sula că acționează în limitele legii și că nu este nevoie de bani. El nu a pretins bani, nu a primit bani și nu a influențat soluția procesuală. Pîrvu a declarat că acceptarea anterioară a fost „doar pe moment”, pentru a evita insistențele lui Sula, pe care l-a descris ca având un comportament insistent și provocator, invocând că activează în cadrul CNA. Declarațiile din 18 martie 2019 nu corespund realității și au fost date sub presiune, întrucât i s-a comunicat că, în lipsa recunoașterii vinovăției, va fi reținut (f.d.110-112, vol. II). În ședința de judecată, inculpatul a menținut această poziție. El a declarat că Sula s-a prezentat la inspectorat, s-a recomandat drept fost colonel CNA și a făcut referiri la bani, întrebând „câți bani trebuie”. El a fost apelat repetat, inclusiv prin „Viber”, cu expresii precum „hai te rog”, „dă să facem”, „hai să ne lămurim”, propunând circa 6.000 de lei și „mohorîci”, iar el a răspuns „da... bine” pentru a încheia discuțiile. Valentin Sula se străduia foarte tare să-l provoace, avea un text șablon pe care îl repeta și îl apela în continuu, numai se finisa un apel, în 1–2 secunde apela din nou. El nu a pretins și nu a acceptat mijloace financiare, inițiativa a aparținut lui Sula și nu a discutat cu procurorul sau judecătorul despre soluția procesuală. Sula i-a propus să-și schimbe declarațiile, afirmând că „va spune că s-a încurcat cu altă persoană” dacă i se achită taxiul, precum și că i-a sugerat să „facă cunoștință cu cauza penală pentru a deteriora probele” (f.d.42-47, vol. III).

19. La 08 septembrie 2020, a avut loc confruntarea între Mihai Pîrvu și martorul Valentin Sula. Mihail Pîrvu a declarat că îl cunoaște pe Valentin Sula doar vizual, că acesta s-a prezentat la IP Botanica pentru a ridica bunurile lui Dumitru Cepraga și că apelul telefonic din 30 noiembrie 2018 a fost efectuat de Dumitru Cepraga de pe telefonul său. El a arătat că Valentin Sula s-ar fi recomandat ca fiind „de la CNA” și ar fi insistat asupra soluționării situației lui Dumitru Cepraga, inclusiv prin oferirea unei „mulțumiri”, sugerând transmiterea unor bani, propuneri pe care le-a refuzat. Ulterior, el a fost contactat în repetate rânduri de Valentin Sula, care ar fi insistat asupra transmiterii unor bani. Valentin Sula a declarat că a fost telefonat de Dumitru Cepraga de pe numărul 078...117 și că acesta i-a spus „fă dvijenii” și să vină la IP Botanica. El s-a prezentat la inspectorat pentru a ridica bunurile și a înregistrat discuțiile purtate. În cadrul

comunicării, Pîrvu i-ar fi spus că „mai bine banii să fie dați procurorului”. El a mai declarat că nu s-a prezentat ca angajat CNA și nu a oferit bani (f.d.42-46, vol. II).

20. Potrivit procesului-verbal de prezentare a materialelor urmăririi penale din 11 septembrie 2020, apărătorul lui Mihail Pîrvu a invocat caracterul incomplet și unilateral al urmăririi penale, susținând că acesta ar fi fost impus să depună declarații și să-și recunoască vinovăția, precum și existența unei provocări (f.d.116, vol. II). Prin ordonanța din 14 septembrie 2020, procurorul a respins aceste susțineri, ca neîntemeiate, reținând că urmărirea penală a fost efectuată complet și obiectiv, cu respectarea garanțiilor procesuale, iar probele administrate nu confirmă existența unei constrângeri sau a unei provocări în privința lui Mihail Pîrvu. Procurorul a constatat că drepturile procesuale ale învinutului au fost respectate, inclusiv prin soluționarea cererilor apărării și acordarea accesului la materialele cauzei, aspect confirmat prin ordonanța din 22 august 2020, prin care a fost admis apărătorul și s-a dispus acordarea accesului la materialele dosarului (f.d. 96-98, 118, vol. II).

21. Martorul Cristian Sultan a declarat că Mihail Pîrvu este colegul său de serviciu și nașul său de cununie, activând în același birou în perioada 2018–2020. În noiembrie 2018, în cadrul unei cauze de viol, Pîrvu a întocmit actele privind reținerea lui Dumitru Cepraga, iar acesta a efectuat un apel de pe telefonul lui Pîrvu către o persoană apropiată, solicitându-i să vină la IP Botanica. La inspectorat s-a prezentat Valentin Sula, care a intrat în birou, s-a interesat de situația lui Cepraga și a insistat asupra intervenției în favoarea acestuia, menționând că nu va rămâne dator și că îl va „mulțumi”. El a confirmat că Mihail Pîrvu i-a restituit lui Sula bunurile lui Cepraga și a refuzat aceste propuneri, și i-a solicitat să părăsească biroul. Valentin Sula a continuat să-l contacteze pe Mihail Pîrvu, inclusiv prin aplicația „Viber” și insista asupra ajutorării lui Cepraga și sugera o mulțumire, inclusiv prin întâlniri în afara serviciului, însă Mihail Pîrvu a refuzat aceste solicitări. Din discuțiile la care a fost prezent el, Valentin Sula manifesta în mod constant insistență pentru favorizarea lui Dumitru Cepraga și promitea că nu va rămâne dator (f.d. 35-37, vol. II; 37-38 vol. III)

22. Martorul Mihaela Pîrvu a declarat că ea este soția lui Pîrvu Mihail. Ea a indicat că, după o tură de noapte, soțul său a fost contactat insistent prin telefon și aplicația „Viber” de o persoană identificată ca Valentin Sula, care i-a solicitat să se întâlnească la o benzinărie pentru a-l „mulțumi”. Soțul a refuzat și i-a cerut să înceteze apelurile, însă persoana a continuat să telefoneze timp de câteva zile, insistând asupra întâlnirii, până când numărul a fost blocat. Ulterior, soțul i-a comunicat că aceeași persoană l-a contactat din nou și l-a întrebat în mod agresiv despre citarea la procuratură, însă ea nu a fost prezentă la acea discuție (f.d. 32-33, vol. II, f.d. 33-34, vol III).

23. Apărătorul inculpatului, avocatul Vladimir Mosneaga, a solicitat achitarea lui Mihail Pîrvu. El a susținut că învinuirea este formulată generic și nu este

probată. Inculpatul nu a pretins mijloace bănești, fapt confirmat de declarațiile martorilor. Pîrvu nu avea atribuții în promovarea măsurii preventive, decizia aparținând procurorului. În perioada 30 noiembrie – 15 decembrie 2018, Valentin Sula a acționat sub coordonarea CNA, în lipsa unei cauze penale, și a utilizat mijloace tehnice de înregistrare, ceea ce denotă o provocare. Inițiativa contactelor a aparținut lui Valentin Sula. Acesta a încercat să-l provoace pe inculpat, inclusiv prin apeluri repetate. Inculpatul l-a blocat, pentru a evita discuțiile. Apărarea a contestat procesul-verbal din 15 decembrie 2018. El a invocat nelegalitatea procedurii, lipsa indicării procedurii probatorii și a condițiilor tehnice de extragere a datelor, precum și imposibilitatea verificării autenticității înregistrărilor. El a menționat că doar suportul CD-R a fost recunoscut ca corp delict. Apărarea a susținut că măsurile speciale de investigație nu au confirmat acuzația, că nu există înregistrări relevante între părți și că perchezițiile autorizate nu au fost efectuate. El a solicitat achitarea în temeiul art. 390 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală. Apărătorul Natalia Bayram a reiterat aceleași argumente.

24. Potrivit proceselor-verbale ale ședințelor de judecată din 27 ianuarie, 30 ianuarie și 06 februarie 2025, instanța a reluat cercetarea judecătorească și a dispus examinarea înregistrărilor audio de pe suportul CD-R anexat la f.d. 57, vol. I. În ședință s-a procedat la desigilarea plicului CNA și la accesarea fișierelor. Au fost audiate înregistrările din mapele „iPhone audio” și „Samsung”, fiind identificate fișiere audio datate 30 noiembrie 2018, 03 decembrie 2018, 04 decembrie 2018 și 13 decembrie 2018, unele conținând apeluri, iar altele convorbiri, cu indicarea duratelor. Instanța a consemnat pozițiile părților privind diferențele dintre data creării și data modificării fișierelor și proveniența acestora de pe două dispozitive diferite. Procurorul a indicat că nu există divergențe între înregistrările audio și stenogramele anexate la dosar, iar apărarea a menționat că acestea coincid și a solicitat să nu fie audiate integral toate fișierele. Procurorul a menționat că prima înregistrare de pe telefonul Samsung a fost realizată la 30 noiembrie 2018, anterior pornirii procesului penal la 18 decembrie 2018, și a stat la baza sesizării organului de urmărire penală. Acesta a precizat că înregistrările au fost efectuate de Valentin Sula pe dispozitivul propriu, fără utilizarea unor mijloace tehnice speciale puse la dispoziție de CNA și că nu există secvențe video în cauză, martorul nu a fost dotat cu o cameră montată sub formă de nasture. Apărătorul a invocat că înregistrările au fost efectuate în perioada 30 noiembrie 2018 – 15 decembrie 2018, anterior pornirii procesului penal, fără documentarea acestor acțiuni (f.d. 23–28, vol. III).

d. Sentința

25. Prin [sentința](#) Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, din 12 martie 2025, Mihai Pîrvu a fost achitat de învinuirea în baza art. 326 alin. (1) Cod penal, deoarece fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

26. Instanța a constatat că probele nu confirmă pretinderea sau acceptarea de mijloace bănești de către inculpat, inițiativa aparținând denunțatorului Valentin Sula. Ultimul a insistat asupra unei „mulțumiri”, inclusiv prin apeluri repetate și propunerea sumei de 7.000 de lei. Sula a decis din proprie inițiativă să înregistreze discuțiile, iar ulterior, înainte de înregistrarea oficială a denunțului, a acționat în colaborare cu organele de urmărire penală și a utilizat mijloace tehnice speciale puse la dispoziție de CNA și că ar fi fost dotat cu o cameră video montată sub formă de nasture. Din raportul de analiză operațională rezultă că majoritatea apelurilor au fost inițiate de denunțator. Stenogramele confirmă rolul activ și determinant al acestuia, inclusiv prin expresii precum „spune normal ce trebuie”, „ca să fie și lupul sătul și oaia întreagă” și „vreo 7 mii lei o să ajungă”, apreciate de instanță ca acte de instigare. Declarațiile martorilor au confirmat lipsa pretinderii banilor și inexistența posibilității reale de influență asupra procurorului. Nu existau suspiciuni anterioare sau indicii privind predispoziția infracțională a inculpatului, însă organele de urmărire penală au dispus măsuri speciale de investigație în lipsa unor date inițiale privind pretinderea banilor, măsuri care nu au fost realizate din cauza refuzului inculpatului de a se întâlni. În aceste condiții, instanța a concluzionat că fapta nu ar fi fost săvârșită în lipsa intervenției autorităților, a constatat existența provocării.

e. Apelul și decizia instanței de apel

27. La 27 martie 2025, procurorul Olesea Rusu a declarat apel și a solicitat condamnarea lui Mihail Pîrvu în baza art. 326 alin. (1) Cod penal, cu liberarea de răspundere penală din cauza expirării termenului de prescripție. Procurorul a susținut că instanța de fond a apreciat eronat probele și a aplicat greșit legea penală, deoarece nu a analizat probele în ansamblu și s-a limitat la elementele favorabile inculpatului. Vinovăția lui Mihail Pîrvu rezultă din declarațiile martorilor, măsurile speciale de investigație și mijloacele materiale de probă. Procurorul a invocat și declarațiile inculpatului din 18 martie 2019, prin care acesta și-ar fi recunoscut vinovăția. Acestea se coroborează cu declarațiile lui Valentin Sula și cu înregistrările audio, iar retractarea ulterioară reprezintă o poziție de apărare. De asemenea, înregistrările și convorbirile telefonice confirmă existența unei înțelegeri privind remiterea unei recompense și disponibilitatea inculpatului de a interveni în schimbul unor foloase. Instanța a reținut eronat lipsa intenției, deoarece infracțiunea de trafic de influență se consumă prin pretinderea sau acceptarea foloaselor sub pretextul influenței, fără a fi necesară exercitarea efectivă a acesteia. Referitor la provocare, acuzarea a susținut că aceasta nu a existat, întrucât la momentul pornirii urmăririi penale existau deja date privind comiterea infracțiunii, iar acțiunile denunțatorului au avut rol de documentare, nu de instigare.

28. La 11 februarie 2026, [Curtea de Apel Centru](#) a admis apelul, l-a recunoscut vinovat pe Mihail Pîrvu de comiterea infracțiunii prevăzute de art.

326 alin. (1) Cod penal și l-a liberat de executarea pedepsei ca urmare a intervenirii prescripției răspunderii penale.

29. Instanța a constatat că prima instanță a apreciat eronat probatoriul și a ajuns neîntemeiat la concluzia că vinovăția lui Mihail Pîrvu nu a fost demonstrată. Ea a reținut că declarațiile martorilor, rezultatele măsurilor speciale de investigație și probele scrise, analizate în coroborare, confirmă acuzațiile, iar nerecunoașterea vinei reprezintă o metodă de apărare și exercitarea dreptului de a nu se autoincrimina. Din discuțiile purtate la 30 noiembrie 2018 între Mihail Pîrvu și denunțatorul Valentin Sula rezultă că inculpatul a indicat necesitatea intervenției asupra procurorului pentru evitarea aplicării arestului preventiv, afirmând: „de vorbit cu procurorul să nu se ducă la arest...” și „cel mai bine cu procurorul să nu se ducă la arest 30 de zile”. Totodată, acesta a indicat scopul sumei de bani, menționând: „...ce să cheltuiți bani degeaba pe avocat, banii aceștia mai bine îi grămădești și îi punem procurorului pe masă decât să-i arunci la avocat. Ce glumești sau ce?”, referindu-se la suma de 7.000 de lei. Ulterior, inculpatul a confirmat rezultatul urmărit, afirmând: „...cum rezultatul, v-o plăcut?... tot îi bine...”, precum și că „vreo 7 mii lei este foarte suficient”. Instanța a constatat că aceste probe demonstrează existența unei înțelegeri privind oferirea unei sume de bani în schimbul influenței pretinse asupra procurorului Victor Socol, persoană cu funcție de demnitate publică. Ea a reținut că latura obiectivă a infracțiunii a fost realizată prin pretinderea și acceptarea sumei de 7.000 lei, iar faptul că influența nu a fost exercitată efectiv nu are relevanță juridică, întrucât infracțiunea de trafic de influență este una formală.

30. În ceea ce privește provocarea, instanța a constatat că aceasta nu este confirmată. Din înregistrările audio și raportul de analiză operațională din 02 mai 2019 rezultă existența unor contacte repetate între inculpat și denunțator, ceea ce exclude caracterul unilateral al inițiativei. Nu există elemente care să indice o determinare artificială a inculpatului la comiterea faptei și că în acțiunile lui Mihail Pîrvu sunt întrunite toate elementele infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod penal.

f. Recursul

31. La 18 februarie 2026, avocatul Vasile Tașco, în interesele lui Mihail Pîrvu, a declarat recurs în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 1), 4) și 6) Cod de procedură penală. Acesta a solicitat casarea deciziei și menținerea sentinței de achitare, sau subsidiar trimiterea cauzei la rejudecare. Recurentul a susținut că decizia instanței de apel este arbitrară și bazată pe o apreciere selectivă și vădit nerezonabilă a probelor, inclusiv a înregistrărilor audio și a rezultatelor măsurilor speciale de investigație. Instanța a aplicat greșit legea penală și procesual penală prin respingerea argumentului privind provocarea și prin interpretarea extensivă a elementelor infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod penal. Instanța nu a indicat asupra cui urma să fie exercitată influența, care era actul concret urmărit și în ce consta pretinderea ori acceptarea avantajului. Intenția infracțională a fost

dedusă exclusiv din convorbirile telefonice, fără analiza contextului integral al discuțiilor și a rolului activ al denunțatorului. Instanța de apel a transferat greșit asupra inculpatului sarcina de a demonstra existența provocării și a motivat formal existența intenției infracționale. Prima instanță a constatat că inițiativa contactelor și insistențele au provenit de la Valentin Sula și că înainte de implicarea acestuia nu existau date obiective privind predispoziția inculpatului de a comite acte de corupție. Recurentul a invocat art. 94 Cod de procedură penală și a susținut că înregistrările audio și rezultatele măsurilor speciale de investigație sunt inadmisibile, deoarece au fost obținute prin provocare și a făcut trimitere la practica Curții Supreme de Justiție în cauza Gîscă (decizia nr. [1ra-1692/2023](#)). Deși instanța de apel a constatat intervenirea prescripției răspunderii penale potrivit art. 60 Cod penal, aceasta a pronunțat o soluție de condamnare cu liberare de pedeapsă, deși prescripția impune încetarea procesului penal.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

32. Partea relevantă a art. 427 Cod de procedură penală este următoarea:

„(1) Recursul este admis dacă:

1) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

...

4) există o cauză care înlătură răspunderea penală sau un temei care exclude urmărirea penală ori determină încetarea procesului penal;

...

6) hotărârea este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

33. La ziua comiterii infracțiunii, art. 326 Cod penal prevedea următoarele:

„Articolul 326. Traficul de influență

(1) Pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de bani, titluri de valoare, servicii, privilegii, alte bunuri sau avantaje, pentru sine sau pentru o altă persoană, de către o persoană care are influență sau care susține că are influență asupra unei persoane publice, persoane cu funcție de demnitate publică, persoane publice străine, funcționar internațional, pentru a-l face să îndeplinească sau nu ori să întârzie sau să grăbească îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite,

se pedepsește cu amendă în mărime de la 2000 la 3000 unități convenționale sau cu închisoare de pînă la 5 ani, iar persoana juridică se pedepsește cu amendă în mărime de la 4000 la 6000 unități convenționale cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate.”

34. La data pronunțării deciziei și în prezent, art. 326 Cod penal prevede:

„Articolul 326. Traficul de influență

(1) Pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de bani, titluri de valoare, servicii, privilegii, alte bunuri sau avantaje, pentru sine sau pentru o altă persoană, de către o persoană care are influență sau care susține că are influență asupra unei persoane publice, persoane cu funcție de demnitate publică, persoane publice străine, funcționar internațional, pentru a-l face să îndeplinească sau nu ori să întârzie sau să grăbească îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite,

se pedepsește cu amendă în mărime de la 2000 la 3000 unități convenționale sau cu închisoare de până la 6 ani, iar persoana juridică se pedepsește cu amendă în mărime de la 4000 la 6000 unități convenționale cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

35. Recursul examinat a fost declarat în mai puțin de două luni de la pronunțarea deciziei motivate a instanței de apel, adică a fost depus în termen.

36. Art. 434 Cod de procedură penală prevede că instanța de recurs verifică legalitatea hotărârii atacate doar în limitele invocate în recurs. Această prevedere nu permite instanței de recurs să admită recursul din alte considerente decât cele invocate în recurs (decizia nr. [1ra-854/2022](#), § 85). Totuși, legea nu interzice instanței de recurs să recalifice considerentele invocate în recurs de la un temei de recurs la altul (decizia nr. [1ra-1520/2023](#), § 56).

37. Recursul este întemeiat pe art. 427 alin. (1) pct. 1), 4) și 6) Cod de procedură penală. În esență, recurentul invocă că: i) hotărârea instanței de apel este arbitrară și se bazează pe o apreciere vădit nerezonabilă a probelor, inclusiv a înregistrărilor audio și a rezultatelor măsurilor speciale de investigație; ii) instanța a interpretat extensiv elementele infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod penal, fără a demonstra existența influenței și a avantajului pretins ori acceptat; iii) apărarea privind provocarea a fost respinsă neîntemeiat, iar probele obținute prin provocare sunt inadmisibile potrivit art. 94 Cod de procedură penală; iv) deși a constatat intervenirea prescripției, instanța a pronunțat condamnarea cu liberare de pedeapsă, în loc să înceteze procesul penal. Având în vedere motivele invocate, recursul urmează a fi examinat prin prisma art. 427 alin. (1) pct. 1) și 6) Cod de procedură penală. Inițial vor fi analizate criticile privind aprecierea probelor. Ulterior, vor fi examinate: i) întrunirea elementelor infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod penal; ii) susținerile privind provocarea și inadmisibilitatea probelor potrivit art. 94 Cod de procedură penală; iii) argumentele privind aplicarea prescripției răspunderii penale și încetarea procesului penal.

a. Temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală

38. Curtea Supremă de Justiție a explicat sensul temeiului de recurs prevăzut de pct. 6) în decizia nr. [1ra-1085/2024](#) și în încheierea nr. [1ra-1251/2024](#). Dezacordul cu motivarea instanței de apel nu este temei de recurs. Pentru a admite un recurs în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, recurentul urmează să probeze că decizia instanței de apel este „arbitrară”, sau se „bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor”. Nu este suficient ca aprecierea să fie nerezonabilă. Ea trebuie să fie „vădit nerezonabilă”, adică să fie evidentă pentru un profesionist și să nu poată fi explicată rațional (decizia nr. [1ra-1085/2024](#), § 42). Suntem în prezența unei hotărâri judecătorești arbitrară sau vădit nerezonabilă atunci când instanța a comis o eroare de drept sau de fapt pe care nici o instanță rezonabilă nu ar comite vreodată, inclusiv când hotărârea judecătorească nu are nici o bază legală și nu stabilește nici o legătură între faptele litigiului, legea aplicabilă și rezultatul procedurii (încheierea nr. [1ra-1251/2024](#), § 39).

39. Recurentul susține că instanța de apel a apreciat vădit nerezonabil probele și a ajuns la concluzii privind vinovăția lui Mihail Pîrvu. Ea nu ar fi analizat integral contextul convorbirilor telefonice, a ignorat rolul activ al denunțatorului Valentin Sula și a acordat prioritate probelor acuzării. Potrivit recursului, proverbele nu confirmă pretinderea sau acceptarea primirii banilor.

40. Instanța de apel a examinat probele administrate și a explicat motivele pentru care a ajuns la o concluzie diferită de cea a primei instanțe. Ea a ținut cont că Mihail Pîrvu activa în calitate de ofițer de urmărire penală în cadrul IP Botanica și gestiona cauza penală pornită în privința lui Dumitru Cepraga pentru infracțiunea prevăzută de art. 171 Cod penal. În acest context, Dumitru Cepraga l-a contactat pe Valentin Sula de pe telefonul lui Mihail Pîrvu și i-a solicitat să vină la Chișinău și să „facă dvijenii”. Instanța de apel a apreciat declarațiile acestuia în coroborare cu înregistrările audio efectuate de Valentin Sula, declarațiile martorilor, procesele-verbale de examinare a suporturilor electronice, actele cauzei penale gestionate de Mihail Pîrvu și raportul de analiză operațională din 02 mai 2019, care confirmă existența unor contacte telefonice repetate între Mihail Pîrvu și Valentin Sula în perioada relevantă cauzei (vezi para. 29). Autenticitatea înregistrărilor audio și concordanța acestora cu stenogramele anexate la dosar au fost verificate prin examinarea suporturilor optice și audierea înregistrărilor în ședință de judecată, fără a fi contestate de apărare (vezi para. 24).

41. Din convorbirile purtate între Mihail Pîrvu și Valentin Sula rezultă referiri repetate la posibilitatea influențării procurorului și judecătorului în vederea aplicării unei măsuri preventive mai blânde în privința lui Dumitru Cepraga. Astfel, la 30 noiembrie 2018, după ce Valentin Sula l-a întrebat dacă este necesară angajarea unui avocat, Mihail Pîrvu a afirmat că „de vorbit cu procurorul să nu se ducă la arest” și că „mai bine banii îi grămădești și îi pui lui

procuror pe masă decât să-i arunci la avocat”. Tot atunci, inculpatul i-a comunicat lui Valentin Sula că „am fost la Procuratură și mi-a vizat procurorul și am vorbit cu dânsul”. La 03 decembrie 2018, Mihail Pîrvu a afirmat că „am vorbit cu procurorul, am vorbit cu judecătorul”, că „din partea noastră un șașlic, una alta și el azi dimineață i-a dat un arest la domiciliu”, iar ulterior că „o să trebuiască mohorici acolo la judecător și procuror”. Totodată, acesta i-a comunicat lui Valentin Sula că „procurorul îi băiat de treabă, s-a implicat”. La 04 decembrie 2018, Mihail Pîrvu l-a întrebat pe Valentin Sula: „cum rezultatul, v-o plăcut?”, iar ulterior i-a comunicat că „tot îi bine” și că „am scos-o în capăt”. După ce Valentin Sula a întrebat „ce-i de făcut mai departe?”, inculpatul a răspuns că „tot rămâne la discreția dumneavoastră”. Ulterior, la insistențele lui Sula de a-i spune „ce trebuie”, inculpatul a afirmat: „așa cum aveți să cheltuiți pe avocatul ceta nou”. După ce Valentin Sula a indicat suma de „5–7 mii lei”, Mihail Pîrvu a confirmat că „7 mii lei este foarte suficient” (vezi para.7 a-d). Instanța de apel a apreciat aceste convorbiri în ansamblu și a reținut că inculpatul a întreținut constant discuțiile privind remiterea unei sume de bani în contextul intervenției invocate asupra procurorului și judecătorului, confirmând inclusiv suficiența sumei de 7.000 de lei. Instanța de apel a ținut cont de declarațiile lui Mihail Pîrvu din 18 martie 2019, în care acesta a recunoscut că i-a sugerat lui Valentin Sula că „mai bine această sumă de bani de pus pe masă procurorului” și că ulterior „s-a convenit asupra sumei de 7.000 lei”. Retractarea ulterioară a acestor declarații a fost apreciată critic, deoarece audierea a avut loc în prezența apărătorului, fără obiecții privind eventuale constrângeri sau încălcări procedurale, iar susținerile privind exercitarea unor presiuni nu au fost confirmate prin probe obiective (vezi para. 17, 20).

42. Curtea de apel a apreciat critic și declarațiile martorilor Cristian Sultan și Mihaela Pîrvu, având în vedere relațiile apropiate ale acestora cu inculpatul. Cristian Sultan era colegul de birou al lui Mihail Pîrvu și finul acestuia de cununie, iar Mihaela Pîrvu este soția inculpatului (vezi para. 21-22). Instanța de apel nu a dedus existența intenției infracționale exclusiv din numărul convorbirilor telefonice. Ea a analizat conținutul concret al discuțiilor, succesiunea acestora și referirile repetate ale inculpatului la procuror, judecător și suma de 7.000 de lei. Instanța de apel nu s-a limitat la o motivare formală sau selectivă. Ea a analizat conținutul convorbirilor relevante și coroborarea lor cu declarațiile martorilor, actele cauzei penale și celelalte probe administrate. De asemenea, instanța de apel nu a ignorat constatările primei instanțe referitoare la insistențele lui Valentin Sula, ci a ajuns la o concluzie diferită în urma aprecierii întregului probatoriu.

43. Recurentul nu a explicat plauzibil de ce această apreciere a probelor este irațională. El doar invocă dezacordul cu această apreciere. Prin urmare, în această parte, recursul este vădit neîntemeiat.

b. Temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală

i. Elementele infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod penal

44. Recurentul susține că instanța de apel a aplicat extensiv art. 326 alin. (1) Cod penal, deoarece nu a stabilit asupra cui urma să fie exercitată influența, în ce consta actul urmărit și nici existența unei pretinderi sau acceptări reale a avantajului patrimonial. Mihail Pîrvu nu avea atribuții privind aplicarea măsurii preventive, iar declarațiile procurorului Victor Socol exclud existența unor discuții reale privind influențarea soluției procesuale.

45. Conform pct. 3 din [Hotărârea](#) Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 11 din 22 decembrie 2014, „pretinderea” reprezintă formularea unei cereri sau solicitări privind remiterea unui avantaj necuvenit, exprimată verbal, în scris sau prin comportament concludent, inteligibil pentru persoana căreia îi este adresată, indiferent dacă a fost satisfăcută sau nu. Potrivit pct. 17 și 14–14.3 din aceeași hotărâre, influența invocată poate avea caracter real sau ipotetic. Totodată, infracțiunea prevăzută de art. 326 alin. (1) Cod penal este una formală și se consumă din momentul pretinderii, acceptării sau primirii avantajului necuvenit, fără a fi necesară exercitarea efectivă a influenței.

46. Din convorbirile analizate la para. 40 rezultă că Mihail Pîrvu a invocat intervenții pe lângă procuror și judecător în contextul aplicării unei măsuri preventive mai blânde în privința lui Dumitru Cepraga și a întreținut discuțiile privind remiterea unei sume de bani în acest scop. Acesta a făcut referire la necesitatea de a „pune banii procurorului pe masă”, la „mohorici” pentru procuror și judecător și a confirmat că suma de „7 mii lei este foarte suficient”. Aceste afirmații nu pot fi interpretate ca simple discuții abstracte sau echivoce. Utilizarea expresiilor precum „mohorici”, „șășlic” sau „rămâne la discreția dumneavoastră” nu exclude caracterul inteligibil al solicitării, deoarece și comportamentul concludent constituie o formă de pretindere în sensul art. 326 alin. (1) Cod penal. Contrar susținerilor recurentului, din conținutul convorbirilor rezultă suficient de clar atât persoanele asupra cărora urma să fie exercitată influența, cât și actul urmărit.

47. Faptul că Mihail Pîrvu nu avea atribuții privind aplicarea măsurii preventive și faptul că martorul Victor Socol, procurorul care exercita conducerea urmăririi penale în cauza privind presupusul viol, a declarat că nu au existat discuții privind influențarea soluției în privința lui Dumitru Cepraga, nu infirmă existența infracțiunii imputate. Art. 326 alin. (1) Cod penal sancționează pretinderea sau acceptarea avantajelor sub pretextul influenței asupra unei persoane publice, fără a fi necesar ca influența să fie exercitată efectiv. Condamnatul a activat în calitate de ofițer de urmărire penală, ceea ce susține implicit versiunea acuzării cu privire la posibilitatea acestuia de a contacta procurorul. Faptul că transmiterea sub control a sumei de 7.000 de lei nu a avut loc nu exclude existența infracțiunii, deoarece textul incriminator sancționează inclusiv pretinderea sau acceptarea promisiunii avantajului necuvenit. Din înregistrări rezultă că condamnatul a pretins bani și favoruri pentru a determina o

soluție convenabilă lui Cepraga. În aceste condiții, instanța de apel a aplicat corect art. 326 Cod penal.

ii. Pretinsa provocare a infracțiunii și inadmisibilitatea înregistrărilor

48. Recurentul susține că în cauza sa nu au fost respectate standardele privind interzicerea provocării la comiterea infracțiunii și că instanța de apel a motivat insuficient respingerea argumentului privind provocarea. Acesta invocă lipsa unor informații preliminare privind predispoziția lui Mihail Pîrvu la comiterea faptei, faptul că Valentin Sula a inițiat contactele și a insistat asupra discuțiilor privind remiterea banilor, precum și că înregistrările audio și suporturile optice anexate la dosar au fost obținute în contextul unei colaborări cu CNA anterioare datei de 15 decembrie 2018. În consecință, solicită excluderea acestor probe în baza art. 94 Cod de procedură penală.

49. Curtea Supremă de Justiție a clarificat că argumentele privind provocarea la comiterea infracțiunii urmează a fi examinate prin prisma art. 427 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală (încheierea nr. [1ra-855/2024](#), § 39; decizia nr. [1ra-312/2025](#), § 53). În deciziile nr. [1ra-1549/2022](#), § 38 și [1ra-544/2023](#), § 46 Curtea Supremă de Justiție a explicat aspectele care trebuie analizate atunci când se invocă provocarea la comiterea infracțiunii. Ea a reiterat că folosirea măsurilor speciale de investigație, cum ar fi agenții sub acoperire, nu încalcă automat dreptul la un proces echitabil. Totuși, având în vedere riscurile de provocare, folosirea acestor măsuri trebuie să respecte anumite limite (vezi hotărârea CtEDO [Ramanauskas v. Lituania](#), 2008, § 51). Urmează a fi analizat comportamentul suspectului și al agentului sub acoperire, precum și garanțiile procedurale împotriva abuzului. Agentul sub acoperire trebuie să aibă un rol pasiv și să nu incite la comiterea infracțiunii care altfel nu ar fi fost comisă (idem, § 55). Printre garanțiile procedurale împotriva abuzului se numără existența informațiilor preliminare că persoana suspectă a fost implicată în activități criminale similare și este predispusă să comită infracțiunea (vezi hotărârea CtEDO [Bannikova v. Rusia](#), 2010, § 38), existența unui mecanism clar de autorizare al măsurii (vezi hotărârea CtEDO [Ramanauskas v. Lituania](#), 2008, § 51) și oferirea posibilității procesuale pentru apărare de a invoca efectiv provocarea în procedurile judiciare (vezi hotărârea CtEDO [Bannikova v. Rusia](#), 2010, § 54).

50. Provocarea la comiterea infracțiunii este un temei de achitare, deoarece lipsesc elementele infracțiunii (intenția). Deși art. 94 alin. (1) pct. 11) Cod de procedură penală prevede că provocarea este și un temei de inadmisibilitate a probelor, această normă cu greu poate fi aplicată în practică, deoarece constatarea provocării nu presupune analiza unei singure probe, ci un proces complex menit să stabilească intenția și comportamentul acuzatului, în baza tuturor probelor cauzei. După cum prevede art. 94 alin. (1) Cod de procedură penală, inadmisibilitatea probei atrage imposibilitatea invocării ei în sentință, ceea ce ar face imposibilă motivarea existenței provocării (decizia [1ra-312/2025](#), § 66).

51. Codul de procedură penală nu interzice folosirea în procesul penal a înregistrărilor efectuate de persoane private, până la pornirea urmăririi penale, cu un scop legitim, cum ar fi cel de a se proteja, și când acest lucru poate fi considerat în mod rezonabil necesar. Folosirea în procesul penal a unor probe obținute în afara procesului penal nu este contrară nici art. 6 CEDO (a se vedea decizia nr. [1ra-1280/2023](#), § 38).

52. Prima instanță a concluzionat că fapta nu ar fi fost săvârșită în lipsa intervenției autorităților. Instanța de apel nu a fost de acord cu această concluzie.

53. Curtea Supremă de Justiție a explicat că, atunci când se invocă provocarea la comiterea infracțiunii, urmează a fi analizate cumulativ: i) existența unor informații anterioare privind activitatea pretins infracțională sau buna-credință a denunțatorului; ii) conduita agentului sau colaboratorului, care trebuie să rămână pasivă; iii) existența unor garanții procedurale efective care să permită verificarea apărării privind provocarea (decizia nr. [1ra-312/2025](#), § 67).

54. În ceea ce privește primul criteriu, convorbirile purtate între Valentin Sula și Mihail Pîrvu în perioada 30 noiembrie – 13 decembrie 2018, anterior depunerii denunțului din 15 decembrie 2018, relevau deja discuții privind remiterea banilor și pretinsa influență asupra procurorului și judecătorului (vezi para. 40). Este incontestabil că Sula a fost telefonat de prietenul său Cepraga, de pe telefonul lui Pîrvu, pentru a interveni în cauza penală gestionată de acesta. În acel moment, Cepraga era reținut și nu putea efectua sunete fără permisiunea organului de urmărire penală. Materialele cauzei nu confirmă că Valentin Sula ar fi acționat ca agent al statului anterior depunerii denunțului. Totodată, informațiile solicitate la cererea apărării confirmă că acesta nu figura în calitate de denunțator în alte cauze penale (vezi para. 14). Potrivit explicațiilor procurorului, înregistrările audio anterioare denunțului au fost efectuate de Valentin Sula pe dispozitivele proprii, fără utilizarea unor mijloace tehnice speciale puse la dispoziție de CNA (vezi para. 24). În asemenea circumstanțe, denunțul lui Valentin Sula și circumstanțele oferite de acesta erau suficiente pentru pornirea urmăririi penale și recurgerea la transmiterea controlată a banilor. Prin urmare, prima condiție a fost respectată.

55. În ceea ce privește cel de-al doilea criteriu, stenogramele nu relevă un comportament provocator din partea lui Valentin Sula. Din materialele cauzei nu rezultă presiuni sau incitări din partea lui Valentin Sula. Completul de asemenea notează că condamnatul se afla într-o situație dominantă în raport cu Sula sau Cepraga, ceea ce reduce posibilitatea de constângere. Deși Sula a adresat întrebări privind necesitatea unui avocat și ce trebuie făcut mai departe, Mihail Pîrvu a fost cel care a făcut primul referire la remiterea banilor și la influența asupra procurorului și judecătorului. Acesta a afirmat că „mai bine banii îi grămădești și îi pui lui procuror pe masă decât să-i arunci la avocat”, a făcut referire la „mohorîci” pentru procuror și judecător și a confirmat că suma de 7.000 de lei este „foarte suficientă” (vezi para. 40). După ce părțile au convenit

asupra sumei, Mihail Pîrvu a continuat discuțiile privind remiterea banilor (vezi para. 7 lit. c), d)). Spre deosebire de cauza nr. [1ra-1692/2023](#), convorbirile nu relevă că Valentin Sula ar fi creat artificial intenția infracțională sau că l-ar fi determinat pe Mihail Pîrvu să accepte banii, pe care ultimul nu i-ar fi acceptat în mod obișnuit.

56. Ulterior depunerii denunțului au fost autorizate măsurile speciale de investigație privind interceptarea comunicărilor și transmiterea sub control a sumei de 7.000 de lei. Transmiterea sub control nu a avut loc, deoarece Mihail Pîrvu a evitat întâlnirile ulterioare cu Valentin Sula (vezi para. 9). Totuși, acest aspect este neesențial atât timp cât este probată pretinderea sau acceptarea banilor de către condamnat.

57. În ceea ce privește cel de-al treilea criteriu, apărarea a avut posibilitatea efectivă să invoce și să susțină argumentul privind provocarea. Înregistrările audio au fost anexate la cauza penală (vezi para. 7). Simplul fapt că acestea au fost efectuate anterior pornirii urmăririi penale nu atrage incidența art. 94 alin. (1) pct. 11) Cod de procedură penală, deoarece ele au fost realizate de o persoană privată, iar nu în cadrul unei activități operative coordonate de CNA. În cadrul cercetării judecătorești au fost examinate înregistrările audio și circumstanțele efectuării acestora, iar apărarea nu a invocat divergențe între înregistrări și stenograme (vezi para. 23–24). De asemenea, apărarea a avut ocazia să adreseze întrebări lui Valentin Sula pentru a-și fundamenta versiunea sa cu privire la provocare.

58. Având în vedere circumstanțele de mai sus, argumentul recurentului privind provocarea la comiterea infracțiunii este vădit neîntemeiat.

iii. aplicarea prescripției răspunderii penale și încetarea procesului penal

59. Recurentul susține că intervenirea prescripției răspunderii penale impunea încetarea procesului penal, nu condamnarea cu liberare de pedeapsă penală. Potrivit jurisprudenței constante a Curții Supreme de Justiție, intervenirea prescripției după sesizarea instanței exclude încetarea procesului penal. În asemenea cazuri, instanța trebuie să pronunțe o sentință de condamnare fără stabilirea pedepsei, în temeiul art. 389 alin. (4) pct. 3) Cod de procedură penală (deciziile nr. [1ra-303/2024](#), § 39-40, nr. [1ra-65/2025](#), § 59, nr. [1ra-1181/2024](#), § 99). Prin urmare, instanța de apel corect a dispus condamnarea lui Mihail Pîrvu, cu liberarea acestuia de pedeapsa penală ca urmare a intervenirii termenului de prescripție a răspunderii penale.

c. Admiterea de către judecător a expirării termenului de prescripție

60. Completul notează că condamnatul a fost învinuit din start de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod penal. La ziua consumării infracțiunii, aceasta era o infracțiune mai puțin gravă, pentru care termenul de tragere la răspundere penală era de cinci ani. Fapta incriminată a avut loc în perioada 30 noiembrie – 04 decembrie 2018, iar termenul de cinci ani expira la

04 decembrie 2023. La 16 septembrie 2020, cauza a parvenit în instanța de judecată. În prima instanță, cauza a fost examinată până la 12 martie 2025, adică timp de patru ani și șase luni. Termenul de tragere la răspundere penală a expirat în timp ce cauza se afla în prima instanță.

61. Este evident că nicio persoană responsabilă de documentarea sau examinarea unui caz nu poate crea premise pentru lipsirea de efect a procedurii instrumentate. Curtea Supremă de Justiție a menționat de mai multe ori această obligație în raport cu judecătorii (vezi decizia nr. [1ra-1332/23](#), § 39). În cauza nr. [1cs-19/2025](#), Curtea Supremă chiar a menționat că judecătorii din prima instanță ar urma să ofere un termen suficient pentru examinarea eventuală a cauzei de către curtea de apel până la expirarea termenului de prescripție. Admiterea de către persoana responsabilă, fără a întreprinde toate măsurile de diligență, a expirării termenului de tragere la răspundere penală, contravențională sau de altă natură reprezintă o „neîndeplinire” „a unei acțiuni cu încălcarea legii”, în sensul art. 327 alin. (1) Cod penal (*mutatis mutandis* decizia nr. [1ra-1220/23](#), § 62). Cu atât mai mult un asemenea comportament ar putea reprezenta o abatere disciplinară prevăzută de art. 4 alin. (1) lit. p) din Legea nr.178/2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorului.

62. Termenul de prescripție poate expira și din motive care nu pot fi imputate judecătorului. Totuși, expirarea termenului de prescripție în instanța de judecată, fără o explicație plauzibilă, cel mai probabil, vorbește implicit despre intenția sau neglijența gravă a judecătorului responsabil de examinarea cauzei. O asemenea situație este mai gravă atunci când termenul expiră într-o cauză care, conform legii, trebuie examinată cu prioritate, precum sunt cauzele de corupție, iar judecătorul a avut la dispoziție ani de zile pentru examinarea cauzei. Abaterea este și mai gravă atunci când termenul de tragere la răspundere penală expiră până la pronunțarea sentinței, sau când sentința a fost adoptată în ajunul expirării acestui termen, iar termenul rămas este în mod evident insuficient pentru examinarea corespunzătoare a apelului.

63. Până la expirarea termenului de prescripție în acest caz, cauza s-a aflat pe rolul primei instanțe mai mult de trei ani. Până la 04 decembrie 2023, când a expirat termenul de prescripție, au fost programate mai mult de 20 de ședințe de judecată. Mai mult de jumătate dintre acestea au fost amânate din cauza situației pandemice (ședința din 03 octombrie 2020), aflării judecătorului în concediu medical (23 martie 2021, 12 octombrie 2022, 16 mai și 12 septembrie 2023) și de îngrijire a copilului (10 februarie 2022), a alertelor cu bombă la instanța de judecată (29 octombrie 2021, 19 ianuarie 2023), a situației excepționale determinate de războiul din Ucraina (21 martie 2022) și a concediului de boală sau a lipsei procurorului (17 noiembrie 2020) și avocatului condamnatului (18 mai și 29 noiembrie 2022). În pofida numărului mare de amânări, din materialele dosarului nu rezultă o încercare a judecătorului de a adopta sentința până la expirarea termenului de prescripție. În perioadele 29 iunie 2021 - 05 martie 2023

doar o singură ședință a avut loc (la 22 iunie 2022), la care instanța a oferit termen suplimentar apărării pentru prezentarea listei probelor. Până la 04 decembrie 2023, ședințele de judecată de regulă erau programate la intervale mai mari de o lună de zile, iar ședințele au devenit mai frecvente abia după expirarea termenului de prescripție.

64. Completul este conștient de sarcina mare de lucru al judecătorilor din Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani, după perioada pandemiei. El de asemenea notează că, până la 22 august 2023, art. 20 alin. (3) Cod de procedură penală nu menționa cauzele de corupție printre categoriile care urmează a fi tratate cu prioritate. De asemenea, multe din ședințele de judecată au fost amânate din motive de boală al judecătorului și al necesității îngrijirii copilului. Acesta este primul caz în care Curtea Supremă constată că judecătorul Vasilisa Muntean a admis expirarea termenului de prescripție. De asemenea, acest termen a expirat până la prima jurisprudență menționată în para. 61, iar acest recurs nu a fost admis în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală. Având în vedere cele menționate în acest paragraf, în pofida circumstanțelor menționate în paragraful precedent, completul nu consideră oportună emiterea în această cauză, în temeiul art. 218 Cod de procedură penală, a unei încheieri interlocutorii pentru a stabili dacă admiterea de către judecător a expirării termenului de prescripție constituie o abatere disciplinară.

65. Din motivele de mai sus, în conformitate cu 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, în numele legii,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul depus de avocatul Vasile Tașco, în interesele lui Mihail Pîrvu, împotriva deciziei Curții de Apel Centru din 11 februarie 2026.

Încheierea este irevocabilă

Președinte

Vladislav Gribincea

Judecători

Digitally signed by Gribincea Vladislav
Date: 2026.05.15 08:56:54 EEST
Reason: MoldSign Signature
Location: Moldova

MOLDOVA EUROPEANĂ

Leonid Chirtoacă

Alexandru Negru